

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 520/2019
26.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Митић адвокат из ..., против тужене ББ АД ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Нишу и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца АА из ... је дана 12.12.2018. године поднела тужбу Трећем основном суду у Београду против тужене ББ АД ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора о кредиту од 25.07.2013. године закљученим између овде парничних странака и исплате по основу стицања без основа.

Решењем П 10156/18 од 17.12.2018. године Трећи основни суд у Београду се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, уз уступање предмета Основном суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду, по правноснажности решења. Овакву одлуку образложио је чињеницом да постоји споразум странака о месној надлежности суда у Нишу у случају спора који настане из њиховог уговорног односа, који је садржан у члану 25. став 4. закљученог уговора о кредиту, приложено уз тужбу.

Основни суд у Нишу није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 4665/19 од 02.09.2019. године доставио списе предмета Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету, месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, чланом 19 ЗПП прописано је да се суд може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, и то најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1. овог члана), односно ако се тужба не доставља туженом на одговор у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.). Такође, суд се може огласити месно ненадлежним и ако се не ради о искључивој надлежности неког другог суда, али у том случају само по приговору месне ненадлежности туженог, и то у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.), односно ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, а пре упуштања туженог у расправљање о главној ствари (став 4.).

Имајући у виду да је у конкретном случају предмет спора утврђење делимичне ништавости уговора о кредиту и исплата, што представља имовинскоправни захтев за који законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, то није било места доношењу решења којим се Трећи основни суд у Београду, са позивом на споразум о месној надлежности, оглашава месно ненадлежним по службеној дужности за поступање у овој правној ствари. Сходно томе, за сада - у овој фази поступка, месно надлежан за поступање је још увек Трећи основни суд у Београду коме је поднета тужба, који ће задржати надлежност ако не буде благовременог приговора месне ненадлежности од стране тужене у даљем току поступка.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић